

Publicerad 2007-02-25 08:13 av SusanneStrömstedt

Längtans årsringar

Under ensam gatlykta

Längtans årsringar kryper

sakta nerför stolpen

inte för högt inte för lågt

Genom glaspärlor ser jag allt

Hur smal vägen är

Jag balanserar på livets högkant

och klättrar lodrätt uppåt

Mig fattas allt och inget

När försakelsens begär sätter in

lyssnar jag förstrött på

marionettdockornas vedermödor

Så lättroade enkla åsikter

Och den skimrande oförsonliga idén

lyser genom mina förseglade läppar

blinkande som ett fyrtorn till havs

När skuggorna samlas inom mig

av onda små avsikter

stiger jag av i barndomens tid

och tiger ihjäl smärtröskelns hårda linje

Som en rasande furie

Jag uthärdar och tröttnar inte

förrän mina drömmar tagit slut

Natten blev till dag

Och det blev gryning

Min gryning

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren SusanneStrömstedt med Poeter.se id #13342 innehar upphovsrätten